

winter 2021

PRIJS MET JOHANNES DE HEER MAGAZINE

WITTER DAN SNEEUW ZAL IK ZIJN

JDH-124

2e jaargang
nummer 4

INHOUD

VAN DE REDACTIE	pagina 3
INLEIDING - Witter dan sneeuw (door gastschrijver Peter Kits)	pagina 4
WITTER DAN SNEEUW - een roman van Marianne Grandia	pagina 6
UIT HET LEVEN GEGREPEN - Dansen op papa's voeten (lied van Elly Zuiderveld-Nieman)	pagina 9
UIT HET (BIJBELS) DAGBOEK VAN JOHANNES DE HEER	pagina 10
LIEDEREN EN HUN ACHTERGROND - 'witter dan sneeuw' (JdH-124 / JdH-164)	pagina 11
HET JOHANNES DE HEER LIED VAN... teamlid Marjo van Hal-van Lavieren	pagina 14
KERSTVERHAAL - door Francis van Zaalen (88 jaar)	pagina 16
WOORDPUZZEL (samengesteld door teamlid Marjo)	pagina 19
LIED - In ons hart geboren (SELA)	pagina 20
KLEURPLAAT - Kerstfeest = Christusfeest	pagina 21
COLOFON / GEDICHT 'Wit als sneeuw' (Nel Benschop)	pagina 22
UIT DE KRANT OP DE ACHTERKANT	pagina 23

Multimedia / interactieve bijdragen

Dit digitale magazine zit boordevol verrassingen!
Natuurlijk hopen wij dat de bijdragen op zichzelf al als verrassend worden ervaren
maar daarnaast zijn er ook interactieve links toegevoegd.

Elke keer als woorden [blauw en onderstreept](#) zijn weergegeven kan erop geklikt worden.

Het betreffende stukje tekst wordt dan begeleid door een bijdrage op internet
(zoals een muzikale video of iets dergelijks).

Wij wensen jullie allen veel lees-, kijk-, en luisterplezier!

VAN DE REDACTIE

Iedereen die vroeger, als kind, een instrument leerde bespelen herinnert het zich vast nog: vader, moeder, een bekende of een muzikleraar die over jouw schouders meekeek en wellicht ook een stukje voorspeelde. Zulke herinneringen riep de foto hiernaast op bij de redactie van dit magazine.

En dan op de achtergrond de lichtjes, die we in deze donkere winterdagen veelvuldig in de huizen en tuinen zien. Voor de één 'werelds vermaak', voor de ander een symbool dat naar het komende Kerstfeest verwijst. We staan dan stil bij 'hét Licht dat kwam in onze duisternis!'

Ook in dit magazine gaan we een aantal keer terug naar zaken en herinneringen uit het verleden:

- Wie schreef destijds het lied 'witter dan sneeuw'?
- Wie componeerde de bijbehorende melodie?
- Wat schreef Johannes de Heer in 1941 in zijn Bijbels dagboek *Jezus' eigen woorden*?
- Hoe adverteerde Johannes de Heer in 1928 in kranten en dagbladen?

Maar, wees niet bevreesd,
we blijven niet in het verleden hangen!
We willen ook kijken naar *wat de dingen uit het verleden ons in het heden nog te zeggen hebben* én naar actuele thema's en ontwikkelingen.

Wat worden er, ook in deze tijd, prachtige liederen geschreven!
Bijvoorbeeld door Elly Zuiderveld-Nieman en door SELA.
In dit magazine komen hun liederen *'in ons hart geboren'* en *'dansen op papa's voeten'* voorbij.

Wat is het favoriete Johannes de Heer-lied van teamlid Marjo van Hal en waarover gaat het door Marianne Grandia geschreven boek *'Witter dan sneeuw'*?

Het is allemaal te lezen en te bekijken in dit magazine.

Vanaf deze plaats willen wij iedereen hele goede, bezinnende, inspirerende en gezegende Kerstdagen toewensen.

Dat we, juist in deze zorgelijke en donkere periode, mogen ervaren dat Jezus het licht in onze duisternis is! Dat we die oude woorden uit de Bijbel opnieuw mogen horen en ervaren, waarin Jezus zegt:

'Ik ben het licht dat naar de wereld is gekomen, opdat iedereen die in Mij gelooft niet meer in de duisternis is.'

Als we ons realiseren dat niets ons kan scheiden van Gods liefde, die in Christus Jezus tot uiting komt, dan mogen we vol goede moed het nieuwe jaar (en in bredere zin: de toekomst) tegemoet gaan.

Met een hartelijke groet,
verbonden in Hem Die dagelijks opnieuw in ons hart geboren wil worden,

team 'Prijs met Johannes de Heer'

INLEIDING *Witter dan sneeuw...*

*Witter dan sneeuw, ja witter dan sneeuw!
O, was mij en witter dan sneeuw zal ik zijn.*

Dit lied, 'Witter dan sneeuw', is in de bundel van Johannes de Heer te vinden onder liednummer 124.

Het lied werd geschreven door ds. James L. Nicholson.

Hij was evangelist in Amerika.

De componist van de melodie van dit lied is William G. Fischer, die in 1876 leider was van het grote Moody-en Sankeykoor in Philadelphia, Amerika. *(Meer hierover op pagina 12.)*

Bij een tentsamenkomst, zoals we die vroeger wel vaker hadden, gaf een zwarte Amerikaanse man een indrukwekkend getuigenis waarin hij sprak over de kracht van het bloed van Christus, dat ons allen reinigt van onze zonden, welke dat ook zijn. Aan het slot van zijn getuigenis zei deze man:

*"Ik ben een zwarte man. Mijn huid kan niet zwarter zijn dan deze al is, maar eens was mijn ziel nog zwarter!
Maar het bloed van de Heere Jezus heeft mij van binnen wit gemaakt en ik denk, dat als ik naar de hemel zal gaan, Hij mij ook van buiten wit zal maken."*

Deze geschiedenis, in verband gebracht met de woorden die Koning David sprak in zijn gebed: *"was mij en ik zal witter zijn dan sneeuw"*, is de basis geworden van dit lied.

Van een aantal familieleden van Johannes de Heer, die destijds in het bestuur van 'Het Zoeklicht' zaten, kreeg ik van een groot aantal liederen dit soort achtergronden die ingaan op de omstandigheden waarin zo'n lied tot stand kwam.

Zoals we kunnen lezen in de bovenstaande ontstaansgeschiedenis, heeft zo'n lied (maar ook diens achtergrond) een enorme lading, een lading die we anno 2021 nog steeds bemerken in onze maatschappij.

Tweedeling tussen 'zwart' en 'blank', denk bijvoorbeeld aan de BLM (Black Lives Matter) beweging. En zo is daar ook regelmatig tweedeling tussen christenen en moslims, tweedeling tussen mannen en vrouwen en tweedeling door felle discussies over onderwerpen als homofilie en genderdysforie. Discussies die doorschieten naar uitersten van 'doodzwingen' aan de ene zijde, terwijl er aan de andere zijde gepleit wordt voor 'genderneutraliteit' waarin elke uniekheid en diversiteit dreigt te verdwijnen.

En dan te bedenken dat de boodschap van het Evangelie en van dit lied zo anders is:

We mogen bij de Heere Jezus komen zoals we zijn en onze zonden worden schoongewassen door Zijn bloed, dat vloede op Golgotha!

Wie we ook zijn, hoe we er ook uitzien, hoe we ons ook voelen en welke geaardheid we ook hebben; bij het kruis van Golgotha is iedereen welkom!

Het staat ook letterlijk zo in het 3e couplet van lied nr. 124:

'Nooit zegt Uw mond nee!'

Jezus kan geen nee zeggen als mensen tot Hem komen!

Er was eens een vrouw die vanuit Ierland naar Utah was gekomen.
Ze was er al geruime tijd van overtuigd dat ze een zondig mens was.
Ze bezocht regelmatig samenkomsten bij de gemeente van ds. Bradley, een bekende methodisten-predikant. Maar de werkelijke overgave om te knielen bij het kruis van Jezus, dat was haar een brug te ver. Ze vond zichzelf een te grote zondaar. *(Dat is tegenwoordig nog heel veel het geval bij leden van verschillende gemeenten in ons land en daarbuiten.)*
Toch kwam haar, tijdens werkzaamheden in haar huis, het lied 'Witter dan sneeuw' in gedachten en ze zong dat lied telkens stil voor zich uit.
En ineens zong ze die woorden uit dat 3^e couplet: "Nooit zegt Uw mond nee!"
Het besef van deze realiteit sloeg in als een bom, in haar hoofd en in haar hart!
De wetenschap: 'De Heiland, mijn Heiland, zegt nooit NEE!'
Dit was een eyeopener voor haar; een bepaalde last werd van haar afgenomen en ze werd vervuld met blijdschap. Dat is wat een lied kan doen en ook nu nog regelmatig uitwerkt!

Zo moet ik ook denken aan een Fries echtpaar dat ik goed kende.
De man ging wel regelmatig mee naar de kerk, maar niet meer dan dat.
Hij kwam op den duur op een lang ziekbed te liggen en draaide allerlei muziek; van walsen uit Oostenrijk tot Boudewijn de Groot met zijn Nederlandstalige repertoire.
Op een ochtend kon hij bijna niet meer praten en zijn vrouw dacht: 'ik zet een CD aan met liederen uit de bundel van Johannes de Heer'. Ook lied 164 uit de bundel van Johannes de Heer kwam voorbij, met dat mooie refrein:
'Ik geloof, Jezus redt! En Zijn bloed wast mij witter dan sneeuw'.

Het 2^e couplet luid:

'Er is reiniging voor iedereen die gelovig zich werpt in die vloed.

Er is volle verlossing en heil, die men zeker verkrijgt door Zijn bloed.'

De zieke man hief zijn handen op en zei, als laatste woorden voor zijn sterven:

'Lieverd, ik geloof het!'

Zijn vrouw begreep dat dit lied hem had aangesproken en dat hij alleen nog de stap tot Jezus moest zetten.

Lieve lezers van dit Prijs met Johannes de Heer-magazine,...

Is ons hart en leven ook schoon gewassen, ja; witter dan sneeuw gewassen door Hem, Jezus Christus, Die ook voor jou persoonlijk stierf op Golgotha?
Hij werd vernederd vanaf Zijn geboorte, het begon immers in die nederige stal in Bethlehem, maar nu zit Hij als Overwinnaar aan de rechterzijde van Zijn Vader, te wachten op jou!

Ga tot Hem en zeg als David:

"Ontzondig mij en ik zal rein zijn; was mij en ik zal witter zijn dan sneeuw!" (Psalm 51:9)

Peter Kits

Witter dan sneeuw

een roman van Marianne Grandia

Tijdens het samenstellen van dit magazine kwamen we, al speurend op het internet, uit bij een boek van Marianne Grandia dat de titel draagt: 'Witter dan sneeuw'.

Het boek / het verhaal:

Na een schokkende ontdekking verbreekt Kathy Smit alle banden met haar vader Steven. Jaren later ontmoet ze hem nog één keer aan zijn ziekbed. Een verzoening blijft echter uit. Haar vader overlijdt en noodgedwongen regelt Kathy zijn begrafenis. Kathy stort zich weer op haar werk, maar kan het hoofdstuk Steven toch nog niet afsluiten.

Zo moet zijn appartement worden leeggeruimd en Kathy wordt ook maar niet met rust gelaten door ene Ellen.

Deze vrouw blijkt in korte tijd een bijzondere band met Steven te hebben opgebouwd en geeft niet op voor ze Kathy namens hem een tas met persoonlijke spullen overhandigd heeft.

En dan zijn daar ook nog Martijn en Jeroen, die allebei iets van Kathy willen wat ze niet kan geven... *(einde omschrijving)*

Nieuwsgierig naar meer, besloten we contact op te nemen met Marianne Grandia en haar te interviewen over dit boek.

Marianne, toen we jouw boek ontdekten en zagen dat ons winter-magazine (deels) dezelfde titel draagt als jouw boek, wilden we jou direct interviewen!

Dank je wel dat je daaraan mee wil werken.

We lazen in het kort al iets over het boek / het verhaal.

Wat is de boodschap, de rode draad, die je in dit boek hebt verwerkt?

In 'Witter dan sneeuw' is vergeving het hoofdthema. En dan gaat het in het verhaal zowel om vergeving vragen als vergeving schenken en ook over jezelf vergeven. Veel mensen worstelen met dit thema. Deze roman roept je tussen de regels door op om met vergeving aan de slag te gaan, omdat je niet weet hoelang je daar nog de gelegenheid voor hebt.

Mensen vragen mij wel eens: "Waarom heb je de vader in dit boek niet laten leven totdat alles goed was tussen hem en zijn dochter?"

Mijn antwoord is dan altijd: "Omdat dit de realiteit is van het leven.

Mensen overlijden niet altijd pas nádat alles eerst is goedgemaakt."

In dit boek klinkt er een stil appèl om in je eigen leven na te gaan of er nog situaties zijn die opgeruimd moeten worden.

Tot slot is het verhaal een aanmoediging om verder te kijken dan je eigen pijn.

Hoe ben je op de titel van het boek gekomen?

In het boek heeft Steven het verlangen om ontzondigd / gereinigd voor God te staan.

Dat is ook in mijn leven een verlangen dat meer en meer bleef groeien.

Het is iets dat haast niet te bevatten is; dat je door Jezus Christus rein en vrij van zonden voor God mag staan!

Denk daarin bijvoorbeeld ook aan de woorden van David.

Hij bad, na zijn overspel met Batseba, tot God:

"Ontzondig mij met hysop, en ik zal rein zijn; was mij, en ik zal witter zijn dan sneeuw."

(Psalmen 51 vers 9 - Statenvertaling)

Elly Zuiderveld-Nieman schrijft achterop jouw boek:
‘Wat een onvergetelijk boek! Ik wilde het in één adem uitlezen, maar moest te vaak slikken.’

Ook ontvang jij nog zeer regelmatig reacties van lezers die laten weten hoe diep deze roman hen geraakt heeft en hoe Kathy’s verhaal hen heeft bemoedigd en zelfs aanzette tot het herstellen van gebrouilleerde relaties.

Kun je daar iets over vertellen?

Ook al gaan al mijn romans over het leven van ‘anderen’, er zijn vaak voldoende raakvlakken met het eigen leven waardoor mensen zich erin herkennen en waardoor het hen raakt en aanspreekt.

Dat is ook altijd mijn gebed, dat mijn boeken anderen mogen aanspreken en dat God er doorheen mag werken.

Zo schreef een familie mij dat ‘Witter dan sneeuw’ er in hun leven toe heeft geleid dat er voor het eerst na jaren gesproken kon worden over het oorlogsverleden van de betreffende familie. Dat is toch ongelooflijk?!

Hoe is het schrijven bij jou begonnen?

Vroeger, vóór het computertijdperk, schreef ik al graag en veel. Brieven van acht tot tien kantjes aan mijn zussen. Ook het schrijven van opstellen vond ik op school de leukste opdrachten! Tegenwoordig heb ik daar juist veel meer moeite mee, het schrijven van korte verhalen. Geef mij maar vierhonderd pagina’s om met een thema aan de slag te gaan!

Ik ben altijd wel bezig geweest met schrijven, maar nooit in die zin dat ik dacht ‘er gaat een boek komen’. En toch ben ik nu met mijn elfde boek bezig.

Ik heb tot mijn veertigste eigenlijk altijd geworsteld met ‘angst’. Angst voor God, angst voor oordeel, angst voor wat mensen van mij dachten, enzovoorts. Dat was aan de buitenkant niet zo aan mij te merken, maar ik had een enorm negatief zelfbeeld waardoor ik niet kon begrijpen waarom anderen van mij hielden en waarom God van mij zou kunnen houden. Ik probeerde altijd wel enorm om het anderen naar hun zin te maken.

Het idee dat ik ooit boeken zou gaan schrijven, waar mensen dan van alles van kunnen vinden, en dat ik daarnaast ook nog zou gaan spreken voor groepen mensen, dat was ondenkbaar!

Na moeilijke perioden in mijn persoonlijk leven, en na teleurstelling over dingen die in mijn leven waren gebeurd, kwam ik op het punt dat ik God de rug toekeerde. Maar - Godzijdank - heeft Hij mij de rug niet toegekeerd. Hij is aan mij blijven trekken met Zijn koorden van liefde. Op allerlei manieren is God tot mij blijven spreken. Ik mocht steeds meer ervaren wat ‘genade’ inhoudt: juist datgene ontvangen waarvan je weet dat je het niet verdient.

Leven uit Zijn genade is zo anders dan een leven vol (zelf)veroordeling en angst. En door te weten wie ik mag zijn in Jezus Christus, verdween ook die uitvergroete behoefte aan goedkeuring van mensen.

Marianne Grandia

Ik schreef destijds voor EVA, het vrouwenmagazine van de Evangelische Omroep. Daarnaast had ik een vaste baan, maar die heb ik opgegeven om meer tijd te krijgen voor het werken onder vrouwen. Ik had in die tijd voor een artikel in EVA, een ontmoeting met Lynn Austin, en daarbij raakte ik in gesprek met de uitgever over vertaalwerk.

Daarna mocht ik qua vertaalwerk een proefopdracht doen en die is gelukt denk ik, want inmiddels heb ik in zo'n vijftien jaar ongeveer veertig boeken mogen vertalen. Dat was een fijne aanvulling op onze inkomsten, die natuurlijk erg gedaald waren toen ik mijn vaste baan had opgezegd.

Op een gegeven moment vroeg men mij in 2010: 'Schrijf jij zelf ook?'

Ik had toen al wel een paar hoofdstukken liggen voor 'Witter dan sneeuw' maar hoe dat zich verder zou gaan ontwikkelen wist ik nog niet echt.

Mijn boeken, zo bleek later, ontwikkelen zich altijd pas gaandeweg het schrijven.

Het is niet zo dat ik van tevoren al een heel stramien heb waarin alles is uitgedacht.

Vaak weet ik van tevoren nog niet waar het volgende hoofdstuk over zal gaan.

Maar goed, de uitgever vroeg mij dus of zij mocht lezen wat ik tot nu toe had geschreven.

Ik zei aanvankelijk 'nee' want ik vond het nog niet lezenswaardig.

Anderzijds realiseerde ik me hoe bijzonder haar vraag was, want je komt er in Nederland als auteur 'haast niet tussen' en nu werd er door de uitgever zelf naar mijn werk gevraagd.

Toen ik me kort daarop realiseerde dat dit misschien wel een weg was die God met mij wilde ingaan, dwars door mijn eigen angsten en onzekerheden heen, ben ik gaan bidden.

Steeds meer werd mij duidelijk dat ik hiermee verder moest gaan en toen heb ik de eerste hoofdstukken toch aan de uitgever voorgelegd. Men reageerde direct enthousiast en zei:

"We willen graag dat je hiermee verder gaat! Wanneer kun je het af hebben?"

Ik zei toen: "Noemen jullie maar een datum, want anders schiet ik niet op.

Ik schrijf het beste onder druk, met een deadline."

Toen er op een gegeven moment een vooraankondiging werd gedaan met woorden als 'de langverwachte roman van Marianne Grandia' werd ik wel nerveus. Ik had nog maar de helft van het boek klaar! Maar het boek is er gekomen (september 2011) en er volgden nog meer boeken. Bij het schrijven van ieder boek heb ik een groep mensen om mij heen die voor mij bidden, want ik wil schrijven vanuit het principe van psalm 127 ('Als de HEER het huis niet bouwt, tevergeefs zwoegen de arbeiders eraan.') Zonder Zijn hulp wil en kan ik niet schrijven.

Ik hoop dat mijn boeken eraan mogen bijdragen dat anderen God, en Zijn liefde en genade, meer en meer mogen leren kennen.

Elly Zuiderveld-Nieman schreef speciaal voor dit boek het lied 'Dansen op papa's voeten'. Het is op de volgende pagina, in de rubriek 'uit het leven gegrepen' te lezen.

Voor diegenen die het boek willen lezen, bij deze de gegevens:

BOEK: Witter dan sneeuw (2011)
AUTEUR: Marianne Grandia
UITGEVER: www.KokBoekencentrum.nl
KOSTEN: 12,50 euro

ISBN 978 90 435 3160 3

meer informatie: www.mariannegrandia.nl

Andere boeken met dezelfde of een gelijkende titel:

-Wit als sneeuw (Nel Benschop)	1974, gedichten rondom kerst
-Witter dan sneeuw (Cees Pols)	2005, novelle over seksueel misbruik
-Zo wit als sneeuw (Thea Zoeteman)	2020, roman over zonde en vergiffenis

UIT HET LEVEN GEGREPEN

Dansen op papa's voeten

Kleine prinses met je voetjes zo bloot,
wees maar niet bang want je papa is groot.
Hij vangt je op en hij zet je neer,
op zijn voeten geplant op de grond
en dan danst hij met jou in het rond.

Dansen op papa's voeten: een-twee-drie, een-twee-drie,
zo gaat het goed.

Dansen op papa's voeten, laat je maar gaan,
zo mooi als een zwaan,
want papa weet hoe het moet, papa weet hoe het moet.

Kleine prinses met je rokje van kant,
laat je maar leiden door mensenland,
want wat jij daar ziet, begrijp jij nog niet,
daar ben je een kleutertje voor,
dus dans nog maar eventjes door.

Dansen op papa's voeten:
een-twee-drie, een-twee-drie,
zo gaat het goed.
Dansen op papa's voeten, laat je maar gaan,
zo mooi als een zwaan,
want papa weet hoe het moet, papa weet hoe het moet.

Kleine prinses, nu ben je een vrouw,
je hakken zijn hoog maar je schoenen te nauw.
Toch zet je je schrap, bij iedere stap,
al doet het overal zeer
en dansen, dat doe jij niet meer.

Kom terug naar het land waar nog wonderen bestaan,
waar het lammetje speelt met de leeuw.
Zet je trots aan de kant en word weer een zwaan,
met vleugels nog witter dan sneeuw,
witter dan sneeuw.

Dansen op Papa's voeten, een-twee-drie, een-twee-drie,
zo gaat het goed.
Dansen op Papa's voeten, laat je maar gaan,
zo mooi als een zwaan,
want Papa weet hoe het moet, Papa weet hoe het moet.

Laat je maar gaan,
als een sneeuw witte zwaan,
want Papa weet hoe het moet.

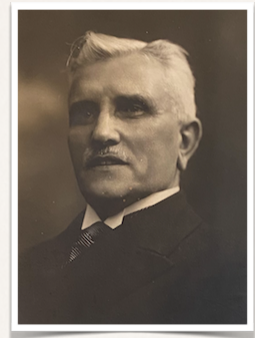
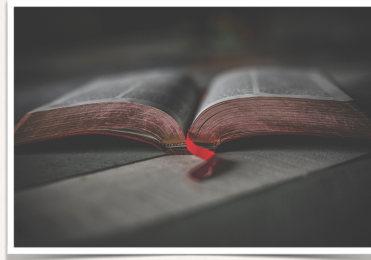

Elly Zuiderveld-Nieman

Dit nummer is te beluisteren op het YouTube-kanaal: [Tubevolliedjes](#).
Ook is het te vinden op de cd 'Warmhartig' van Elly Zuiderveld-Nieman.
[KLIK HIER](#) voor de video waarin Elly dit lied zingt in het programma van Andries Knevel.

UIT HET DAGBOEK VAN JOHANNES DE HEER

(JEZUS' EIGEN WOORDEN - 1941)

Johannes de Heer schreef voor oudjaarsdag en nieuwjaarsdag het volgende in zijn dagboek:

31 december - oudjaarsdag

Nadat Jezus van de zure wijn (edik) gedronken had zei Hij: 'Het is volbracht'.

— Johannes 19 vers 30 - *Nieuwe Bijbel Vertaling*

[Lezen: Johannes 19:29-42](#)

God is groot in het kleine. Hier zijn het slechts drie woorden in de Hollandse vertaling (het-is-volbracht) en in het oorspronkelijke Grieks is het slechts een enkel woord (*tetelestai*, een vervoeging van het woord *teleoo*). Maar welk een grootheid wordt er in dit ene woord besloten? Alles, alles, alles! Jezus sprak dit woord uit, nadat Hij de edik (de zure wijn) genomen had. Tot op de laatste druppel moest Hij de lijdenskelk ledigen. Tot aan de laatste tittel en jota moest Hij de Schrift vervullen. En,... Hij heeft volbracht; Halleluja! Volbracht voor u en mij. En als Hij straks opvaart tot de Vader, gaat Hij voort Zijn werk voor ons, voor het aangezicht van God, te voltooien als Hogepriester. Van de schepping wordt gezegd, dat alzo volbracht zijn de hemel en de aarde (Gen. 2:1). Van de verlossing wordt gezegd: 'Het is volbracht'. Maar als de zevende engel zijn laatste plaag in de lucht heeft uitgestort, zal een grote stem van de Troon het uitroepen: 'Het is geschied!' (Openb. 16:7). En daarmee is de weg gebaand voor de wederoprichting van alle dingen, ook van de zuchtende Schepping.

1 januari - nieuwjaarsdag

Voortaan moet deze maand bij jullie de eerste maand van het jaar zijn.

— Exodus 12 vers 2 - *Nieuwe Bijbel Vertaling*

[Lezen: 1 Korintiërs 5:7-8 en 2 Korintiërs 5:17-21](#)

Wat was het, dat zulk een verandering bracht in de Egyptische tijdrekening? De onderscheidende volkeren beginnen hun jaarvernieuwing steeds met een dag, waarop grote gebeurtenissen voor hen hebben plaatsgevonden. Voor Israël was dit de verlossing uit Egypte; en het middel tot deze verlossing was: een geslacht lam. De Christelijke jaartelling begint bij de komst van Hem, Die als het Lam Gods in de wereld kwam, om haar zonde te dragen. Als zodanig is elke Nieuwjaarsdag een Christelijke feestdag. Maar een dubbele feestdag wordt het, als wij daarbij ook kunnen zeggen: 'Jezus is voor mij geboren en ook voor mij gestorven; daarom mag ik, als een verlost kind van God, als een nieuwgeboren schepsel, ook weer met een nieuw lied op de lippen, een nieuw tijdperk tegemoet gaan.' Moge zulk een gezegend Nieuwjaar het deel zijn van alle lezers.

Johannes de Heer

LIEDEREN EN HUN ACHTERGROND

Deze keer kijken we naar de achtergrond van twee liederen uit de bundel van Johannes de Heer, die bij het thema van dit magazine passen: 'witter dan sneeuw'.

JdH-124

1. Gezegende Jezus, Uw leven in 't hart,
Uw kracht tot genezing, die zoek ik met smart;
verbreek ied're afgod! Al 't oude verdwijn';
o, was mij en witter dan sneeuw zal ik zijn.

Refrein:

*Witter dan sneeuw, ja witter dan sneeuw!
O, was mij, en witter dan sneeuw zal ik zijn.*

2. Gezegende Jezus, Uw priesterlijk bloed
verdrijv' elke smet uit mijn zondig gemoed.
God ziet slechts het reine, maak Gij mij dan rein!
O, was mij en witter dan sneeuw zal ik zijn.

3. Gezegende Jezus, let op mij geschrei;
vertoef niet, kom schep een nieuw hart ook in mij.
Nooit zegt Uw mond nee,
of het soms ook zo schijn',
o, was mij en witter dan sneeuw zal ik zijn.

4. Gezegende Jezus, dit smee ik van U:
"Ik wacht aan Uw voeten, o, geef het mij nu!
't Geloof ziet Uw bloed als de zegenfontein.
O, was mij en witter dan sneeuw zal ik zijn."

5. Nu rust mijn geloof, ik verheug mij in God;
volmaakt in de liefde, wat zegenrijk lot!
Mijn Jezus verlost mij, van twijfel en pijn;
Hij wast mij, en witter dan sneeuw zal ik zijn.

Refrein:

*Witter dan sneeuw, ja witter dan sneeuw!
Heer Jezus,
Uw bloed maakt mij witter dan sneeuw.*

JdH-164

1. Zingen wij van Zijn liefde nog eens,
van die liefde, die nimmer vergaat,
van het bloed van het Lam eens geslacht,
tot de heerlijkheids-ure ons slaat.

Refrein:

*Ik geloof: Jezus redt!
En Zijn bloed wast mij witter dan sneeuw!
Ik geloof: Jezus redt!
En Zijn bloed wast mij witter dan sneeuw!*

2. Er is reiniging voor iedereen,
die gelovig zich werpt in die vloed.
Er is volle verlossing en heil,
die men zeker verkrijgt door Zijn bloed.

3. Reeds nu, van de zonde verlost
hebben wij volle vreugde in Hem;
doch heerlijker is het omhoog.
Daar rijst, Hem ter eer, onze stem.

4. Dies gaan wij nu voort tot de strijd,
in gehoorzaamheid aan Zijn Woord,
tot waar Hij tehuis ons ontvangt
en het vrede-licht immer gloort.

5. Met wapp'rende vaandels vooruit;
onze leuze is: heiligheid!
De kroon blinkt ons toe in 't verschiets
bij de Koning der heerlijkheid.

1. Gezegende Jezus, Uw leven in 't hart (JdH-124)

'Gezegende Jezus, Uw leven in 't hart' (vooral bekend als '*witter dan sneeuw*' naar het begin van het refrein) is een vertaling, uit de kringen van het Leger des Heils, van [Lord Jesus, I long to be perfectly whole](#), een lied van [James Nicholson](#) (1828 - 1896), op muziek van [William G. Fischer](#).

James L. Nicholson (geen foto beschikbaar) werd geboren in Ierland. Hij emigreerde rond zijn 25e levensjaar naar de Verenigde Staten. Hij leefde in Philadelphia, werkte als postbode en hij was gedurende twintig jaar lid van de Wharton Street Methodist Episcopal kerk waar hij zangleider was, de zondagsschool leidde en assisteerde in het evangelisatiewerk. (Deze kerk was tevens de thuisbasis voor hymne-schrijver William J. Kirkpatrick). Rond 1871 verhuisde Nicholson naar Washington D.C. alwaar hij ook als postbode werkte.

Naast het schrijven van hymnes, schreef hij ook enkele boeken. Eén over vogels en hun verzorging en één over forensische geneeskunde. Hij stierf in 1896 in Washington D.C. en werd begraven in Philadelphia (Pennsylvania).

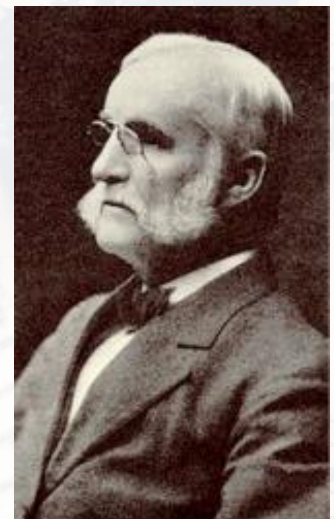
William G. Fischer (1835 - 1912) componeerde de melodie van het lied '*witter dan sneeuw*'.

In zijn jeugd ontwikkelde William interesse in muziek, met name toen hij zangscholen bezocht.

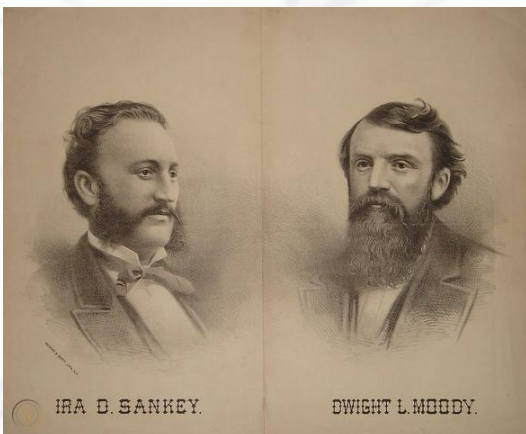
Later werkte hij in de boekbinderij van J.B. Lippencott Publishing Company, gaf hij muziekles aan het Girard College en was hij mede-eigenaar van een piano- en muziekhandel in Philadelphia.

William Fischer werd uiteindelijk een populaire muziekregisseur op opwekkings-bijeenkomsten en koorfestivals.

In 1876 dirigeerde hij een duizendstemmig koor op de Dwight L. Moody / Ira D. Sankey opwekkings-bijeenkomst in Philadelphia.

William G. Fischer

Fischer componeerde in totaal zo'n tweehonderd melodieën voor zondagsschool-liederen en gospellieder.

Andere versies van dit lied zijn te beluisteren via de volgende linken:

[-Witter dan sneeuw \(andere tekst / arrangement van Martin Zonnenberg\)](#)

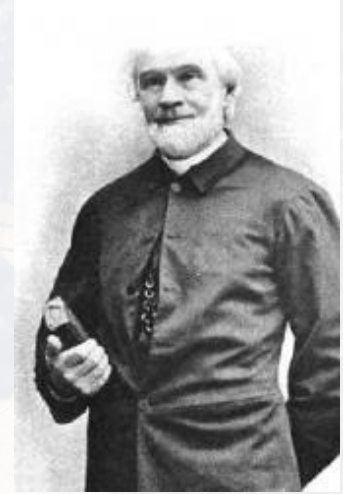
[-Lord Jesus, I long to be perfectly whole \(close harmony\)](#)

2. Zingen wij van Zijn liefde nog eens,...(JdH-164)

'Zingen wij van Zijn liefde nog eens' (Ik geloof, Jezus redt!) is een vertaling, van onbekende hand, van het lied: 'Let us sing of His love once again', een lied van Francis Bottome (1823-1894), op muziek van Joseph Philbrick Webster (1819-1875).

Francis Bottome werd op 26 mei 1823 geboren in Belper, Derbyshire (Engeland). Als jonge man werd hij sterk beïnvloed door de Methodisten in zijn geboortestad en er werd een beroep op hem gedaan om tot hen te prediken. Na een opleiding bij Thomas Jackson en het behalen van een plaatselijke preekvergunning (in dienst van het Belper Circuit) ging hij naar Guelph (Canada) als zendeling onder de indianen. Zijn gezondheid ging gaandeweg achteruit. Hij verhuisde naar Amerika, herstelde door de behandeling van een bekwaam arts die hem introduceerde bij Sands Street Methodist Episcopal Church (Bisschoppelijke Methodisten-kerk) waar hij diende als prediker / pastor. Daar leerde hij Margaret McDonald (1827-1906) kennen waarmee hij in 1850 trouwde.

In 1872 ontving hij de graad van S.T.D. (eredoctoraat in de theologie) van Dickinson's College, Carlisle, Pennsylvania.

Francis Bottome

Na 1890 keerde Francis terug naar Engeland.

Francis Bottome publiceerde [zijn talrijke hymnen](#) in de uitgaven 'Centenary Singer' (1869) en 'Round Lake' (1872). Ook hielp hij bij het samenstellen van B.P. Smith's liedcollectie 'Gospel Hymns', die ook in 1872 werd gepubliceerd.

Hij overleed op 29 juni 1894 in Gunnislake, Cornwall en werd begraven op de Tavistock Cemetery in Tavistock, Devon (Engeland).

Joseph Philbrick Webster werd op 22 februari 1819 geboren in Manchester, New Hampshire. Vanaf jonge leeftijd ontwikkelde hij interesse voor muziek en ging hij studeren bij vooraanstaande componisten zoals Lowell Mason en George James Webb, waaronder een driejarige studie die begon in 1840 in Boston. Daarna reisde hij veel door het oosten van de Verenigde Staten als concertzanger waaronder opmerkelijke verblijven in New York City en Madison, Indiana, waar hij als pianist optrad met de beroemde 'Swedish Nightingale' Jenny Lind.

Na jaren reizen vestigde Webster zich uiteindelijk in Racine, Wisconsin. Rond 1859 ontwikkelde Webster een ernstige vorm van bronchitis, die hem dwong zijn zangcarrière op te geven en zichzelf (met vrouw en kinderen) te vestigen in Elkhorn, Wisconsin.

Omdat hij niet langer de kracht in zijn stem had om te zingen, richtte Webster zijn aandacht op het componeren van muziek.

Vanuit deze passie zou hij meer dan 1000 liederen produceren, waaronder muziek voor ballads, [hymnen](#), patriottisch drama en een cantate.

Tijdens de jaren van de burgeroorlog leerde en componeerde Webster een verscheidenheid aan liederen die verband hielden met de oorlog. Hij nam ook deel als drilsergeant voor de Elkhorn 'Wide Awakes', wiens rol het was om op te treden als de lokale huiswacht.

Toen de oorlog eindigde, richtte Webster zich weer op het schrijven van ballads en hymnen.

Webster bleef in Elkhorn tot zijn overlijden op 18 januari 1875, hij werd 56 jaar.

Hij werd begraven op de Hazel Ridge Cemetery in Elkhorn.

J.P. Webster

HET JOHANNES DE HEER LIED VAN...

Naam: Marjo van Hal-van Lavieren
Leeftijd: 68 jaar
Kerkelijke achtergrond: Nederlands Hervormd (PKN)
Wellicht kent u haar als: gastvrouw van PMJDH, e.a.
Geïnterviewd: november 2021

Marjo, als je naar [de lijst met 1011 Johannes de Heer-liederen](#) kijkt, welke Johannes de Heer liederen spreken jou dan het meeste aan?

Lied nr. 256 - *Als op 's levens zee de stormwind om u loeit.*

Aan de eerste regel van het refrein heb ik goede herinneringen.

Het refrein van dit lied zegt: Tel uw zegeningen, één voor één;
tel ze alle, en vergeet er geen,
tel ze alle, noem ze één voor één,
en ge ziet Gods liefde dan door alles heen.

Wanneer ik tijdens mijn puberteit wel eens ontevreden was, over bijvoorbeeld mijn kleding, dan sprak mijn moeder tegen mij: *'Tel uw zegeningen!'* Dat vergeet je nooit meer!

Nu ik, na 20 jaar, persoonlijk opnieuw geconfronteerd word met kanker, put ik ook kracht uit dit lied. Mijn dagelijks leven wordt op het ogenblik beïnvloed door het ondergaan van chemokuren en controles. Daar komt bij dat mijn weerstand aan het afnemen is.

Dat betekent, vooral in deze tijd nu het Corona-virus heerst, dat ik extra voorzichtig moet zijn met het ontmoeten van andere mensen.

Hierdoor word ik wel eens ongeduldig en ontevreden, maar gelukkig schieten mij op zulke momenten de woorden *'Tel uw zegeningen!'* nogal eens te binnen.

En dan kom ik tot de conclusie dat er in mijn leven ook veel zegeningen zijn!

Op welk moment in jouw leven kwam je in aanraking met de liederen van Joh. de Heer?

Op de Zondagsschool, waar we onder andere Johannes de Heer-lied nr. 187 zongen:

't Scheepke onder Jezus' hoede en ook Kerstliederen zoals: *Heerlijk klonk het lied der eng'len.*

Vele jaren later ook in Amerongen, waar tot enige jaren geleden het Zendingsdiaconessenhuis gevestigd was. Daar bezochten Klaas (mijn man) en ik de Bijbelschool.

Ook daar werden liederen gezongen uit de zangbundel van Johannes de Heer en uit de bundel Opwekkingsliederen.

Als compleet gezin (samen met onze twee kinderen) gingen we ook een aantal keer naar de gezinsweekenden, die daar georganiseerd werden.

Deze vonden plaats op het terrein tegenover het Zendingsdiaconessenhuis, in het bos, in een Noorse blokhut genaamd 'Bethanië'.

's Morgens werden wij gewekt via de intercom door een lied uit één van genoemde bundels.

Hier hebben onze kinderen het nog altijd over, laatst zei één van hen: *'Weten jullie nog, dat je dan 's ochtends gewekt werd en er door de gangen klonk 'Er is een Heer! Er is een Heer!'*

Tijdens de Vakantie Bijbel Week in Dodewaard, waar ik in het verleden als vrijwilligster meehielp, kwamen ook liederen uit de bundel van Johannes de Heer voorbij.

Onder andere: *Abba Vader, 'k Stel mijn vertrouwen* en *Dit is de dag!*

**Johannes de Heer overleed op 16 maart 1961. Jij was toen 8 jaar.
Heb je iets meegekregen van zijn leven, activiteiten of radio-uitzendingen?
Of ging dit aan jullie (ouderlijk gezin) voorbij?**

Dat heb ik toentertijd niet echt meegekregen.
Wel hadden mijn ouders LP's met Johannes de Heer-liederen en die werden nogal eens
gedraaid.

In de Johannes de Heer-liederen nemen 2 thema's een belangrijke plaats in:

- 1. De persoonlijke bekering / het persoonlijk geloof dat Jezus Christus ook jou vrijmaakt.**
- 2. De verwachting van Jezus' wederkomst.**

Hoe kijk jij naar deze thema's?

Dit zijn twee belangrijke pijlers in mijn geloofsleven.

Vanaf mijn jeugd ben ik gelovig geweest en in de loop der jaren groeide het besef dat Jezus
Christus ook mij vrijmaakt van zonden.

De wederkomst van Jezus is voor mij een gebeurtenis waar ik mezelf eigenlijk geen voorstelling
van kan maken, maar waar ik slechts gelovend op wil vertrouwen.

**Wat zou je eventueel tot slot nog willen zeggen, wat in de eerdere vragen nog niet naar
voren is gekomen:**

Ik vind het bijzonder, dat de liederen van Johannes de Heer als een rode draad door mijn leven
blijven lopen. Dat maakt deze liederen voor mij vertrouwd, blijvend en actueel.

Het is niet zo dat deze liederen mij slechts aan mijn jeugd doen denken, omdat ik er toen voor
het eerst mee in aanraking kwam. Het is eigenlijk zo dat deze liederen mij vergezellen in mijn
geloofsleven, op mijn levensweg: ze zijn van blijvende waarde gebleken.
Zo vind ik, juist ook in deze periode van ziek zijn, het lied *'k Stel mijn vertrouwen* bemoedigend.

'k Stel mijn vertrouwen, op de HEER mijn God.

Want in Zijn hand ligt heel mijn levenslot.

Hem heb ik lief, Zijn vrede woont in mij.

'k Zie naar Hem op en ik weet:

Hij is mij steeds nabij.

KERSTVERHAAL

door Francis van Zaalen

In het bergland van Juda ligt de stad Abia die genoemd is naar de priester die ik oom Sakar mag noemen. Hij is nu naar Jeruzalem om daar dienst te doen in de tempel van de Here God, zoals vele generaties van zijn familie voor hem.

Vanaf mijn plaats in de poort van de stad heb ik hem zijn weg zien gaan. Voor mij is hij als God want diens geest woont in hem.

Wie ik ben? Mijn naam is Benja, zoon van God. Mijn tweelingbroer heet Jacob. Wij hebben ons leven en onze positie in het leven te danken aan die twee geweldige mensen, oom Sakar en tante Liesbeth. Onze moeder stierf bij onze geboorte en onze vader kon niet voor ons zorgen.

De burens, ze waren zelf tot hun grote verdriet kinderloos en al op leeftijd, namen ons bij zich.

Dit was groots want ik ben verlamd aan mijn voeten en Jacob is blind.

Oom wilde ons geen bedelaars laten worden, leerde mij lezen en schrijven terwijl Jacob alles kan met zijn handen en daarmee verdienen wij nu ruimschoots ons brood.

Elke ochtend, na het ontbijt, gooit mijn broer mij over zijn schouder en brengt ons, terwijl ik hem de weg wijs, naar onze plaatsen in de stadspoort. Hij zet mij neer op de speciaal door hem gefabriceerde stoel en zit zelf vlak bij me. Bij mij komen mensen voor wie ik een brief kan schrijven en een ontvangen brief kan voorlezen. Jacob heeft een koffer vol met gereedschap en hij repareert alles wat kapot is.

Men kan mij wel een politicus noemen. Iedereen vraagt mij om raad en vertrouwt me. Voortdurend let ik op wie aankomt. Een aantal stadsgenoten is ook afgereisd naar de hoofdstad, bewonderaars van oom Sakar, ik noem hen reli-toeristen, ze brengen ons af en toe nieuws.

Zo weet ik dat oom is ingeloot, om in het Heilige van de tempel het reukofferaltaar aan te steken.

En in de namiddag mag hij over de menigte tempelbezoekers in het openbaar de zegen uitspreken. Een heel grote eer.

Als hij na zijn dienst naar ons terugkomt zal hij voor mij een boek uit de tempelboekhandel meebrengen, heel duur want met de hand geschreven. Ik vroeg hem om de profetieën van Micha, dankzij God kan ik me dat veroorloven.

Dit keer hoef ik niet te wachten. Met andere terugkeerders zie ik hem komen.

Maar nu loopt hij mij straal voorbij, zonder zelfs maar te groeten. Anderen geven uitleg.

Er moet iets in de tempel gebeurd zijn met hem. Als hij de zegen wil geven, blijkt hij niet te kunnen spreken. Hij is stom.

Mensen die het kunnen weten, menen dat hij in de tempel een engel gezien heeft.

Wat minder fijngevoelige mensen zeggen: "Wat een afgang!"

De volgende dag spreek ik tante aan, onze verhouding is zo intiem.

Ik was haar indertijd tegemoet gekomen in haar groot verdriet. Ze had gezegd dat een vrouw zonder nageslacht in feite als volksgenote mislukt was. "Maar lieve, lieve tante, ook nu u de hoop al opgegeven hebt, bedenk eens, met een groot druk gezin, zou u ons, die lampoot en die blinde, erbij gehad kunnen hebben? Waar zouden wij terecht zijn gekomen?"

Zou dit alles zonder Gods bedoeling geweest zijn? Denk eens aan aartsmoeder Sarah en hoe lang die moest wachten. En de moeder van Samuel..."

Nu vertelt ze me dat oom aan een schrijftafeltje een verslagje voor haar heeft neergepend:
Ik stond bij het reukofferaltaar en plotseling stond er een engel naast me.

“Ik heb een vrolijk bericht voor je. Je krijgt een zoon!”
Ik mompelde iets over mijn hoge leeftijd en dat Liesbeth onvruchtbaar is. Toen werd de engel kwaad:
“Weet je wel wie ik ben? Om je ongeloof te straffen zul je tot de geboorte moeten zwijgen!”

Tante Liesbeth zwanger? Ze hield het vijf maanden geheim, niemand mocht het weten op oom en ons na. 't Zou nog mis kunnen gaan.

Enige tijd later staat er ineens een prachtige jonge vrouw voor ons in de poort.

“Ik kom voor mijn nicht Elisabeth, kunt u mij naar haar brengen?” Gedrieën gaan wij op weg.
Tante Liesbeth is overgelukkig met dit bezoek. Ik hoor haar jubelen: “wat een eer doet de moeder van mijn Heiland mij aan door mij te bezoeken.

Gezegend ben je onder de vrouwen en gezegend is de vrucht van je schoot!”

Als Jacob, inmiddels ook op de hoogte van het grote nieuws, en ik weer teruggaan naar ons werk hoor ik mezelf zeggen: “Blinden zullen zien, doven zullen horen, lammen zullen lopen!”
Drie maanden blijft deze Maria bij tante; als ze vertrekt heb ik het vermoeden dat ze zelf ook zwanger is.

Tante brengt een gezonde jongen ter wereld. Oom gaat aan zijn schrijftafel zitten als de ‘besnijders’ binnenkomen. Tante zegt: “Hij gaat Johannes heten.”

Er klinken protesten: “Zo heet niemand in jullie familie. Noem hem toch naar zijn vader, Zacharias.” Voor het eerst sinds lange tijd hoor ik de stem van mijn oom op vastberaden toon: “Johannes, punt”.

Uit alles wat over de nieuwgeborene gezegd wordt maak ik op dat we te maken hebben met een tweede Elia! Dat belooft heel wat. Ik bewonder de baby die stilletjes slaapt. Wordt hij werkelijk een groot prediker in Gods Koninkrijk?

Na de ceremonie spreek ik tante aan: “Ik heb nog een belangrijke vraag.

Ik hoorde u tegen uw nichtje iets zeggen, u noemde haar de moeder van de Verlosser. Ze leek me nog ongetrouwd.”

Tante lijkt enigszins onthutst. “Ik weet niet goed... Het is nog geheim...?”

Maar nu vraag ik door. De prachtige jonge Maria is inderdaad zwanger, zoals ik al vermoedde, en nu in ondertrouw met Jozef. Maar ze was al in verwachting? Tante, anders heel goed in staat om haar woordje te doen, heeft nu veel moeite. “Het is ongelooflijk, nou ja...

Net zoals Gabriël bij vader in de tempel zijn boodschap bracht, is hij ook bij haar verschenen. Dezelfde boodschap: Ze krijgt een zoon!”

Een neefje voor Johannes? Het wordt allemaal teveel voor me. En ook hier wordt een naam genoemd: Jezus! “En hoe was haar reactie?” Ze zei de engel nog geen omgang met een man te hebben waarop deze antwoordde: “Gods geest zal als een schaduw over je komen”.

Maria had haar ogen neergeslagen, was op haar knieën gevallen en had geantwoord: “Mij geschiede naar Uw wil”.

De volgende dag zijn we weer aan het werk als oom Sakar naar ons toe komt.

Hij overhandigt mij een pakket, de profetieën van Micha: “Die had je nog tegood!”

Nu vraagt hij hoe het met ons gaat na alles wat wij hebben gezien en gehoord.

Hij kan zich voorstellen dat wij nog veel vragen hebben. “In het boek van Micha kun je veel antwoorden vinden.” Wij willen weten waar Jozef en Maria wonen.

Hij vertelt ons dat Jozef een bouwkundige is en zijn bedrijf gevestigd heeft in Nazareth, ver weg in het noorden, in de provincie Galilea. Later, als oom is vertrokken, zegt Jacob dat hij een rolstoel voor me gaat bouwen zodat we na de geboorte samen het kind kunnen bezoeken.

Maanden later is heel Israël in rep en roer. Er is een bevel uitgegaan van keizer Augustus dat iedereen zich moet laten registreren in de stad van herkomst.

“Daar zal Jozef, zelf uit Bethlehem afkomstig, niet blij mee zijn,” zegt oom als wij in de ochtendzon bij de poort zitten. “Hij stamt af van koning David en dat is levensgevaarlijk in deze roerige tijden! In zijn woonplaats noemen sommige bewonderaars hem zelfs de troonpretendent.

En nu zijn er ook nog wildvreemden uit het Oosten naar Jeruzalem gekomen en hebben koning Herodes verontrust met de vraag waar de geboren Koning der Joden, wiens ster ze hebben gevolgd, zich bevindt. Daar is de naam Bethlehem gevallen. Herodes ruikt gevaar en peinst zich gek.”

En nu moet Jozef op reis met een zwangere vrouw. Hopelijk komen ze bij ons langs.

Jacob heeft mijn rolstoel af en we hebben ook een koets met ezel gehuurd voor oom, tante en kind. We wachten met spanning op hun komst. Wij hoeven nu niet zo'n verre reis te maken maar zullen Jozef en Maria begeleiden richting Bethlehem.

Het is bijzonder druk op de weg en tegen de avond zie ik een groepje op ons huis afkomen, ze zwaaïen al uit de verte. Maria ziet er vermoeid uit, geen wonder na die lange reis en in haar staat.

Gelukkig hebben ze een pakezel en helpers.

Tante is weer over-blij om haar nicht te zien. Ze begrijpt dat ze niet zomaar in het openbaar over de Verlosser kan praten, ze neemt Maria apart zodat deze zich ook wat kan opfrissen. Jacob laat met terechte trots aan Jozef mijn rolstoel zien, die dit handwerk op waarde weet te schatten.

De volgende dag houdt niets ons tegen om richting Bethlehem te gaan, dat niet erg ver ligt. De rolstoel doet het voortreffelijk en Maria heeft ook in de koets plaatsgenomen. De reis duurt niet lang. We stuiten op een groep herders, die op een paar kilometer van- en met uitzicht op Bethlehem hun schapen laten grazen. We besluiten daar onze tenten op te slaan. Alleen Jozef en de zijnen trekken het stadje binnen. We houden ons hart vast als we zien hoeveel soldaten er rondlopen.

Die nacht zijn we getuige van een groot wonder. Eén van de herders komt ons wekken: “Kom snel, er is een verschijning aan de hemel!” Een lichtgevende gigantische gestalte hoog in de lucht komt op ons af en spreekt ons, herders en pelgrims, met zingende stem toe: “Grote blijdschap voor het volk, voor jullie is vandaag de Heiland geboren, en wel Christus de Heer, in de stad van David. Jullie zullen een kind vinden, in doeken gehuld en liggende in een kribbe.” En met die engel verschijnt een hemelkoor. Ze zingen: “Ere zij God in den Hoge en vrede op aarde voor ieder in wie God een welbehagen heeft.”

Wij haasten ons naar de stad vanwaaruit één van Jozefs helpers ons al tegemoet komt om de weg te wijzen. We krijgen de indruk dat vrienden en helpers het huis bewaken om eventueel te waarschuwen, mochten er soldaten komen. We betreden het huis en vinden het jonge gezin in het dierenverblijf. Na felicitaties aan de ouders knielen we bij de voederbak en aanbidden het kind. Eindelijk is onze Verlosser op aarde gekomen. Oom Sakar spreekt een zegen uit.

Natuurlijk is het te gevaarlijk om lang te blijven en nadat we horen over het bezoek van de Wijzen uit het Oosten en de door hen meegebrachte geschenken, vertrekken we snel weer uit de stad.

Wij allen, tante Liesbeth met de kleine Johannes in een doek op haar rug, oom Sakar, Jacob, de herders en ik, we voelen ons intens gelukkig en zijn in een soort trance na de wonderen die we zojuist hebben beleefd.

De volgende dag, als wij aan het opbreken zijn, blijken de ouders en hun Goddelijke Zoon, door God gewaarschuwd, al op weg te zijn naar Egypte.

En wij gaan naar huis. Maar over wat hier heeft plaats gehad, zal nog vaak gesproken worden.

WOORDPUZZEL

Plaats de woorden uit het rechter vak tussen de twee rijen met woorden hieronder.
Het woord moet zowel passen achter het woord uit de eerste rij als voor het woord uit de tweede rij.

Als de woorden op de goede plek worden geplaatst, ontstaat er een oplossing door alle vetgedrukte letters van boven naar onder achter elkaar te noteren.

vak	_____	plaats
vogel	_____	meester
dieren	_____	hek
grens	_____	toren
brood	_____	roller
blad	_____	plaat
wind	_____	wiek
woon	_____	bewijs
spin	_____	fijn
fruit	_____	dier
dans	_____	school
zee	_____	breuk
was	_____	dienst
soep	_____	aar
bal	_____	regel
nagel	_____	lus
winter	_____	zak
koop	_____	rood
kunst	_____	stuk

Beschikbare woorden:

huis
wacht
wijzer
rag
muziek
lijn
riem
avond
werk
tuin
deeg
molen
plaats
schaal
schip
lepel
spel
jas
schilder

Oplossing:

Succes!

Vriendelijke groet,

Marjo

[KLIK HIER](#)
voor de afdruk-versie

LIED *In ons hart geboren...*

Jezus, word vandaag en elke dag
in ons hart geboren;
God dichtbij als nooit tevoren.
O, Jezus, word vandaag en elke dag opnieuw
in ons hart geboren.

Maak ons Uw voeten.
Maak ons Uw handen.
Laat ons leven een teken van Uw liefde zijn.

Jezus, word vandaag en elke dag
in ons hart geboren;
God dichtbij als nooit tevoren.
O, Jezus, word vandaag en elke dag opnieuw
in ons hart geboren.

Maak ons Uw oren.
Maak ons Uw lippen.
Laat ons leven een teken van Uw liefde zijn.

Tekst: Roeland Smith
muziek: Adrian Roest.

© 2021 Stichting Sela Music

om dit lied,
uitgevoerd door PMJDH,
te beluisteren op
YouTube

KLEURPLAAT

Kerstfeest = Christusfeest

COLOFON

Prijs met Johannes de Heer MAGAZINE

copyright © 2021 Prijs met Johannes de Heer

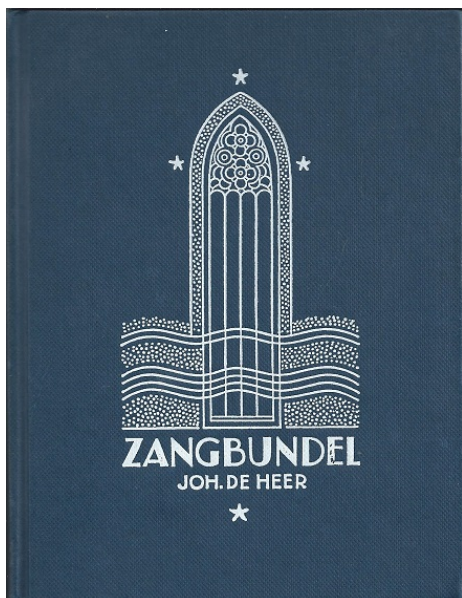
website: www.prijsmetjohannesdeheer.nl
(of verkort) www.pmjdh.nl

Reageren, vragen of opmerkingen via:

info@prijsmetjohannesdeheer.nl

Via dit mailadres kunt u zich ook gratis abonneren op onze maandelijkse nieuwsbrief.

Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of op welke wijze dan ook, zonder schriftelijke toestemming van 'Prijs met Johannes de Heer'.

GEDICHT

WIT ALS SNEEUW

Gods Zoon kwam op aarde als mens tussen mensen,
Hij kwam als de zoon van een mens naar ons toe.
Tussen hemel en aarde verbrak Hij de grenzen,
doorzag van zondaar 't "waarom?" en het "hoe?"
genas de melaatsen en wekte de doden,
Hij luisterde naar de onmachtige schreeuw
van 't arme, vernederde volk van de Joden
en waste hun zonden wit, wit als de sneeuw.

Gods Zoon werd verworpen als mens uit de mensen
(Herodes, Pilatus, en zelfs 't eigen volk)
omdat Hij niet paste in 't raam van hun wensen;
en God nam Hem op in een lichtende wolk.
Maar elke dag wil Hij het feest voor ons maken:
Gods Zoon werd een mensenkind, hulp'loos en klein,
opdat onze zonden, zo rood als scharlaken
wit, smetteloos wit als de sneeuw zouden zijn.

Nel Benschop, Wit als sneeuw (1974)

*Gezegende Kerstdagen
en een
Voorspoedig Nieuwjaar*

UIT DE KRANT OP DE ACHTERKANT

St. Nicolaas
advertentie 1928

Uw
St. Nicolaas-Geschenk
zij dit jaar:

EEN PRACHTIGE PIANO
uit de magazijnen van JOH. DE HEER!

Wie in deze dagen onze magazijnen bezoekt, wordt door drie dingen aangenaam verrast:

Onze prachtige collectie piano's, met hun heerlijken klank en schitterende uitvoering dat is de eerste verrassing.

Den buitengewoon lagen prijs, waarvoor deze prima instrumenten geleverd worden (reeds van f 575.- af) dat is de tweede verrassing.

De betalings-regeling, die zóó gemakkelijk is, dat ze voor U geen enkel bezwaar meer oplevert dat is de derde verrassing.

Verblijdt Uw huisgenooten met een goed instrument, een Instrument van JOH. DE HEER.... en St. Nicolaas zal voor U onvergetelijk zijn.

Vraagt ons omgaand inlichtingen, of komt U even zien

AMSTERDAM
K. NIEUWENDIJK 8

DEN HAAG
PAUL KRUGERLAAN 2-8

JOH. DE HEER
PIANO-EN ORGELHANDEL
HOOFDKANTOOR: ROTTERDAM
OOSTZEEDIJK 324-332